

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptoriu[m] Domini Gotscalci Hollen de ordine
Heremitarum sancti Augustini**

Hollen, Godescalcus

Nurmberge, 1521

VD16 H 4471

Honora patrem [et] matrem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30748

Preceptum Quartum

Ealia membra: ut visus auditus gressus habebunt ibi sua officia: quae non lingua quam principaliter data est homini ut deum laudet. Tertio hoc naturaliter est animal politicum. Nam Trinitate. s. poli. Ideo sibi datus est sermo quod nulli animali est datus. Sed in patria loqua vocalis non tollit: immo perficit sicut et societas amississima. Et deinde tunc sancti habebunt aerem conaturalē in gutture ad loquendū et laudandum: sicut hoc nunc habet aerem conaturalē in aure ad audiendum. Ideo ibi non indigent aere exteriori et cetero.

Honora patrem et matrem.

Secundo istum patrem debemus honorem in eius benedicto filio domino nostro Iesu Christo. Quia ipse dicit Lucas. Qui me spernit: spernit eum qui me misit. Ergo a contrario. Qui eum honorat: honorat eum qui misit eum. scilicet per seipsum: et hoc debet fieri tripliciter. scilicet.

Semel ad minus in anno comunicando. Missam omni die deuote audiendo. Et ipsum reverenter adorando.

Primo debes ipsum ad minus semel in anno dulciter invitare ad hospitium cordis tui. Et qui hoc non facit peccat mortaliter. Quia facit contra statutum ecclesie. ut patet de penitentiis. et remissionibus. Dominus vobis sic se x: nisi hoc dimittat ex rationabili causa ut infra. Solebant enim in primis ecclesia fideles omni die comunicare. ut Iacob. iij. Erat perseverantes fideles in doctrina apostolorum et in coitione fractionis panis. Super quo dicit magister in scholastico historiā. Panis. scilicet eucharistie: quia in primis ecclesia quasi omni die accipiebant eucharistie sacramentum. Iohannes de cose. vi. xiiij. c. Illa. ubi dicitur. Alii ieunant sabbatum: alii non. Alii vero quotidie comunicant corpori et sanguini domini alii certis diebus accipiunt. De illis dicitur de cose. dist. iij. quotidie eucharistie communicationem accipere nec laudo nec vitupero: omnibus tamen dominis diebus coicandum esse exhorto. Unus dicit glo. quod etiam dicit Augustinus. Ignorans mentes sumentum utrum sumant dignae: tandem qui in mentem alterius videare non potuit. Dicit archidiacono super eodem. Nec laudo: quia est forte malus: nec vitupero: quod forte bonus est quod accipit. Ne non laudabo: quia hoc potest facere mala intentione: nec vitupero: quia hoc potest facere bona intentione. Huius figura precessit in vete. test. in manna: quod filii Israel omni die comedebant. ut Exodi. xvij. Nam illud manna fuit signum et figura corporis Christi: quod omni die sumebant. Primo ratione originis: quia illud descendebat de celo. Exo. xvij. Ecce plures vobis panes de celo. Et hoc Christus dicit de seipso. Iohannes. vi. Ego sum panis vivus qui de celo descendit. Secundo ratione pulchritudinis. Erat enim illud manna candidum et album: sicut semen coriandri. Rume. xij. Et de Christo dicitur in psalmis. Speciosus forma pro filiis. Tertio ratione dulcedinis. Nam Sapientia. viij. dicitur. quod habebat in se omne delectamentum et omnem saporis suavitatem. Et quod se conuerterebat ad quod quicunque volebat. Sic corpus Christi est mentali gustui bene dispositum: omnis saporis spiritualis suavitatis. Quarto ratione plenitudinis. de quod dicitur Exodi. xvij. Qui plus et qui minus colligebant secundum eandem mensuram habebant. Sic de Christo non plus percipit qui milles hostias comedit quam qui unam: nec minus qui millesimam precipit quam qui totam. Quinto ratione collectionis: quia colligebat de manu: sic corpus Christi debet accipi interim stomacho. de cibis. dist. iij. c. Liquido. Sexto ratione durationis. Durabat enim manna quodcumque fuerunt filii Israel in deserto. Cum autem attigerunt finem terre promissionis defecit ille cibus. ut Iosue. iij. Sic et nostrum sacramentum durabit quodcumque hoies sunt in deserto huius misericordiae. Deposit surrexit alius modus: qui fuit: quod omnes fideles coicabant omnibus diebus dominis. Et sic a primo feruere recesserunt. Iohannes dicit Augustinus. vbi. s. in. c. quotidie. Omibus tamen dominis diebus coicandum exhorto. Ille modus figuratus est in paribus propositionis: qui omni sabbato comedebatur a sacerdotibus. ut Exodus. Sed ille modus iterum venit in dissuetudinem: et surrexit tertius modus. scilicet quod omnes Christiani ad minus in quatuor festiuitatibus communicabant. Ideo dicitur de cose. vi. iij. c. Seculares qui in nativitye domini pasche et pentecostes non coicauerint Catholicos non credant: nec inter Catholicos habeantur. Ibidem. c. Si non frequentius: saltem ter in anno homines.

B nes cōcident: nisi forte quis maioribus criminibus impediatur. In pascha pentecostē et natalis domini. Huius figura p̄cessit in veteri testamento. vt patet Deutero. xvij. vbi legitur. Tribus vīcībus per annūz apparet omne masculinum in conspectu domini dei tui: iloco quem elegerit cīlicet pascha pentecoste et scenophegie. Sed ille modus iterū abiit in dissuetudinē et venit quartus mod⁹. s. q̄ quilibet ch̄ticola tenetur cōmunicare ex p̄cepto ecclesie ad mīnus semel in anno. vt patet de peniten. et remis. cap. Omnis vtriusq̄ sexus. vbi dicitur. Suscipiens reuerenter ad minus in pascha eucharistie facīm nisi forte de proprijs sacerdotijs cōsilio ob aliquā rōnabilem causam ad temp⁹ ab eius p̄ceptione duxerit abstinentiam. Alioquin viuens ab ingressu ecclesie arceatur et morīs ch̄tiana careat sepultura. An hoc salutare statutū frequenter in ecclesijs publicetur ne quisq; ex ignorantie cecitate velamen excusationis sumat. Hec ibi. Dicit ergo primo suscipiens reuerenter: quia debet accedere cū magna deuotione accedendo ad altare cū vestibus meliorib;: non ad pomparam: caputio deposito in viris: flexis genib;: mīnando os et dentes. Jejunus. q; dī de cōdistīctiōe. ii. c. Liquido. q̄ excepta necessitate eucharistia est iejuno stomacho suīmenda: et seculares in thoro legítimo existentes: debent se abstinerre ab opere carnali tribus vel quatuor diebus ante eucharistie sumptionem. vt patet de cōse. di. ii. c. Omnis homo. dicit glosa. super verbo abstiner. quantū in se est non erigat: exactā tamen reddere debet quolibet temp⁹. Secundo dicit ad minus semel: q̄a p̄sumitur alias de eo contra eum de infidelitate vt̄ in. c. vbi supra seculares. et in. c. Omnis homo ibidem. nisi ad humilitatem vel peccati conscientiā ipsum obmisisse perhibetur. Unde dicit lex. Qui se ab ecclesia separat: nec sanctam cōmunitatē accipit hereticus est credendus. vt pt̄z in autentico de priu. dotis hereti. mu. non prestan. collati. viii. Unde qui per longa tēpora sacramentum non petit contemnere videtur. et contra tamē de infidelitate presūmitur. Tertio dī-

cit q̄ hoc debet fieri in pascha: quia hoc tēpus est aptius: tum ppter tempus quadra gesimale precedens in quo purgantur crīmina: tum etiā q̄a in memoriam passionis est acta. Quarto dicit. nisi de proprijs sacerbilem potest quis abstinere ab eucharistia: sed non a penitētia vel confessiōe. et fm Jo annem andree. qui gerit inuidiam v̄l odiū vel habet peccatū de quo dicit se non posse abstinere: et sic non est penitēs neq; mūdus. Quinto non debet facere propria auctoritate: sed ex cōsilio. Ideo dicit tert⁹. Nisi cōsilio rōnabili ad temp⁹ ab eius p̄ceptione abstineat. Sexto non cōsilio cū iuscunq; sacerdotijs vel religiosi aut sancti sed proprijs sacerdotijs. Septimo q̄ ista causa debet esse rōnabilis et non leuis. Octauo q̄ ad illud cōsillium vel abstinentia debet esse ad temp⁹ et non ad ppetū. Dubitat quare laici non cōmunicant sub vtraq; spe cie sicut sacerdotes: sed tantū sub specie p̄nis: sicut bohemi et alij heretici garriunt contra eccliam. R̄ndetur. Primo ppter periculū distillationis et effusionis sanguinis dñi n̄i: quē tractare ē valde periculōsum. ppter speciē naturalium fluxibilitatē que defacili effundi possent: cū in multitudine p̄sertim sit p̄ssura. Et ad cōicatio nem veniunt hoīes tremuli et infirmi: parvuli barbati et annosi: circa quōr̄ sacri p̄ceptionem effusiōis periculū immineret. Scđa rō est ppter vitare errore: q̄ populū posset credere ch̄im non esse totū sub vna specie. Quia sanguis sumit ab oībus cōcantib; sub specie panis. Nam ch̄is totum sanguinē reassumpsit in resurrectione. vt dicit. s. Tho. in. iiiij. sentē. distin. iiiij. Ergo assumens corpus etiam accipit sanguinē: q̄a corpus sine sanguine esse non p̄t: quāuis sub specie panis ibi sit corpus ex vi verbor̄ consecrationis: et sanguis ex cōcomitante p̄ opinqua. Tertia ratio est vt veritas respondeat figure: quia in lege n̄ihil habebant etiam offerentes de libamine: sed hoc spectat ad sacerdotes. Quando ergo dicunt heretici illud Joānis. vi. Nisi

Preceptum Quartum

C manducaueritis carnem filii hominis et. Respondetur quod hoc intelligit spiritualiter non corporaliter sed cum christo infra exponit dicens. Herba que ego locutus sum spiritus et vita sunt: quia spiritus est qui vivificat caro aut id est carnalis sensus nihil predest. Dubitat secundo: quare non sumus christi sub propria specie. scilicet carnis: sed sub specie aliena et sub specie panis. Non propter hoc fit propter tria. Primo ne horreamus crudoris et sanguinis sumptionem. ut de cose dist. iiij. c. Forte dicas: quia multi sunt qui abhorrent sumere carnem crudam aut sanguinem. Secundo ut vitaremus paganoz et infidelium derisionem. ut de cose dist. iiij. c. utrum in fine. Tertio propter meritum fidei. ut de cose. iii. c. quid sit ante finem. Quia non des non habet meritum: ubi humana ratione prebet experimentum. Ergo illud sacramentum quodlibet christianus teneat semel in anno ad minus accipe. cuius figura processit in veteri testamento in comeditione agni paschalis: qui semel comedebatur in anno. scilicet decimoquarto die mensis primi: in signum quod nemo debet accipere illud sacrum: nisi impleuit decem precepta cum quatuor euangeliorum. Caput cum pedibus. scilicet diuitiatate cum humanitate. assum ignis. scilicet crucifixum in cruce. cum lacratis agrestibus. scilicet cum amaritudine penitentie. baculum. scilicet fidem habeat. in manibus. id est in intellectu. cum panibus azymis id est sine conscientia alicuius fermenti. scilicet peccati. Debent comedere festinanter. id est ex feruenti desiderio. renes vestros succingentes: id est opus carnis non facietis: exemplo domini qui fuit peccatus. iiij. Reg. vi. De hoc nota supra de celebratione sabbati in sermone de peccatis carnis. Etiam exemplo Abimelech qui noluit dare seruis dauid panes oppositionis: nisi essent mundi a mulieribus. ut. i. Reg. xxi. Quantomagis requirit maledicta in sumptione eucharistie. Calciamenta in pedibus. id est terra non debemus tunc tangere per inordinatum amoris. Sed alienigena seruus et aduena de agno comedere non poterant. id est excommunicati infideles et publici peccatores. Etiam non debent sumere hoc sacramentum pueri iuuenes fatui et stulti non habentes vsum ronis. Quarto quilibet tenetur et debent coicere existentes in extremis: et hoc propter tria. Primo propter confortacionem: quia homo habet ire longam viam. Et sicut corpus sine cibo deficit et per cibum confortatur. Sic anima per illum cibum. scilicet sacramentum eucharistie. Unde. iij. Reg. xix. Angelus dixit Ihesus. Surge comedere: grandis enim restat tibi via. Qui surgens et comedit et ambulauit in fortitudine cibi illius usque ad montem dei oreb. Sic homo confortatione cibi illius. scilicet venerabilis sacramenti debet ambulare ad montem dei. id est ad celum: quia illud sacramentum est cibus anime: non corporis. Secundo eucharistia datur homini in agone: quod moriturus est iterus per viam tenebrosam et ignoratam. Ergo ut ductorem habeat qui viam ei ostendat: et saluo conductu eum conduceat: tunc homo accipit istud sacramentum. scilicet christum. An dominus. Notam fac mihi viam in qua ambule: quia ad te leuaui animam meam. Debet infirmus deuote petere. Et itez. Notas fecisti mihi vias vite: adimplebis me leticia cum vultu tuo. Item moriens non solum vadit viam ignoratam: sed etiam tenebrosam. Ergo deuote debet christum in sacramento accipere: quod est lux vera que illuminat oculum hominem venientem in hunc mundum: ut ei illuminet illam viam tenebrosam. Ideo datur homini candela ad manum: ut christus qui est lux sibi illuminet ad vitam eternam. Hoc quis moriens desiderare debet cum sibi cadelam ad manus datur. Tertio ideo eucharistia datur homini morienti: quod tunc magnum prelitum instat hoce: quod maximas tentationes homo in fine vite habet. Ergo ut homo habeat protectorum in fine vite sue: tunc summe debet desiderare christum in sacro: quia diabolus tunc te maxime infestat: et omnes amici tui te dereliquerunt et nullus proteget te: tunc christum in sacro sumimus ut nos protegat: et defendat cum angelis suis. Dani. viij. Milia milium ministrabant ei: et decies centena milia assistebant ei. Quod autem tunc demones maxime infestant hochem: prout per tale exemplum: quod ponit cesarius de quodam milite qui erat iacens in agone. Ad quem venit diabolus in specie simile habentis cor-

Bnua ad modum capre. Territus ille dixit. Que es tu monstruosa illa bestia? Respōdit. Ego sum diabolus expectans animaz tuā. Et ille. Nō habebis in me partē. Tunc miles interrogauit euz. Unde venis. Et ille. De obitu alicui⁹ abbatisse. Tunc ait miles. Eratis ibi multi? Respōdit diabolus. Eramus ibi tot quod sunt arene in littore maris. Tunc miles interrogauit eum. Abi eras quādo mortebatur quidam comes sibi notus. Respōdit diabolus q̄ erat ibi tantus cum tanta societate quod sunt folia in maxima silua. Tunc miles. Abi eras quādo moriebas sanct⁹ Bernhardus. Respōdit q̄ erat ibi cum tota sua comitiua. Et ille. Quō est q̄ vos maligni spirit⁹ estis audiit diabolus. Non mireris. Ego eram ille qui stetit in sinistro brachio crucis quando ch̄rs moriebas: et sperabam me habere aiam illius: et sic disparuit. Quinto q̄ extistentes in paradiſo. s. Enoch et Iacob et si qui alii sunt: videtur cōdicare. Immo dicit mag⁹ Yo. zacharie super illud Apocal. xij. Apertum est tēplum in celo. Satis pbabile est sacerdotes in statu innocentie: corpus ch̄ri: virtute verboꝝ quibus nūc in consecratione vtimur confecisse et alijs non saſe: qđ pbat sic. Nam natura humana si integrā in statu innocentie p̄manisset cibuz sūi habuisset congruū p̄ aia sicut habuit lignum vite p̄ corpore. Sed nullus cibus est ita congruus aie sicut panis celestis: ḡ et c.

De honore beate Marie virginis.
SEcundū sentētiā Aristo. i. lib. retho. Honorāk inquit iuste q̄ bñficia p̄sterūt vel bñficia p̄stare p̄nt in his q̄ ad salutē p̄tinēt. Sed de btā virgile infinita accepimus beneficia teste doctore melifluo Bernhardo in quodaz sermone qui incipit. Signū magnū apparuit in celo: dicens. Maria omnibus sinum misericordie aperuit: ut de plenitudine ei⁹ accipiāt uniuersi. Captiuus redemptionem: eger curationem: tristis consolationem: peccatorū: ve nitas gloria. hec Bern. Cum decurrissent a creatione prime eue anni circiter quinq̄

milia. xcix. cōcepit litteris versis eua: cui angelus dixit. Eue grā plena tñs tecum: bñdicta tu in mulierib⁹. vtz Lu. i. Et sicut vna eap erat dñatrix: ita alia redēptrix sis aue. Ita ecōtrario habuerunt se in mōribus. dicente beato Augusti. in sermone quodam. Eua inquit luxi: Maria exulta ventre. Quia illa peccatore: ista edidit in nocentem. Et infra. Mater generis nostra penam intulit mundo: genitrix dei salutem attulit mundo. Ductrix peccati eua fuit: ista viuificando profuit. Percussit illa: sanauit ita. Pro inobedientia eue: obedientia cōmutatur marie. hec Aug. Jō am bos parentes beatus Bernhardus super missus est. sic alloquitur Omelita prima dicens. Letare tu pater adam: sed magis tu matr̄ eua exulta: quia sicut omniū fuisti parentes: ita omniū fuisti peremptores magis q̄ parentes: ambo tamen consolati super filia. Veruntamē hee due mulieres: eua dñatrix: maria saluatrix in multis conueniunt. Nam ambe fuerunt miraculose producte. Illa de viri costa: ista de sterili matre Anna. Emb̄ cito susce la in paradiſo: hec in matris vtero. Eua in sua etate habuit magnam rerum noticiā accepit a spiritu sancto rerum humanarū est homini: ut dicit beatus Bernhardus vbi supia in eodem. Herito ergo ipsa tantum mater omnium nostrum est pie cunctis creaturis honoranda. Circa quod notandum q̄ multe sunt cause ppter quas aliquis est honorandus. s. Thomam de aquino et Johannem de sancto Seminiano. Primo propter virtutem. Unde dicit Aristo. iii. Ethico. Honor est premium virtutis. vñ q̄cunq̄ cognoscit virtuosus: talis est honorādus: q̄ habet materiā honoris. Verbi grā. Est humilis castus misericors et c. Jō dicit Aristo. iij. ethico. Virtuti perfrēt nō p̄t reddi cōdignus honor. Jō dicit Aug. li. v. de ciui. dei. c. xij. q̄ antiquis ro-